

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – Asia, jonka on pannut vireille E. E.

(Asia C-80/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Asetus (EU) N:o 650/2012 – Soveltamisala – Käsite ”perintöasia, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia” – Perittävän asuinpaikan käsite – 3 artiklan 2 kohta – Tuomioistuimen käsite – Notaarien kuuluminen tuomioistuinten toimivaltasääntöjen soveltamisalaan – 3 artiklan 1 kohdan g ja i alakohta – Päätöksen ja virallisen asiakirjan käsitteet – 5, 7 ja 22 artikla – Oikeuspaikkasopimus ja perintöasioihin sovellettava laki – 83 artiklan 2 ja 4 kohta – Siirtymämääräykset)

(2020/C 297/15)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

E. E.

Muut osapuolet: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė ja K. D. E

Tuomiolauselma

- 1) Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 650/2012 on tulkittava siten, että käsitteen ”perintöasia, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia” soveltamisalaan kuuluu tilanne, jossa perittävä, joka oli jäsenvaltion kansalainen, asui kuolinhetkellään toisessa jäsenvaltiossa, mutta ei ollut katkaissut siteitään ensin mainittuun jäsenvaltioon, jossa hänen jäämistönsä muodostava omaisuus sijaitsee, kun taas hänen perillistensä asuinpaikka on näissä kahdessa jäsenvaltiossa. Perimysasiaa käsittelevän viranomaisen on vahvistettava tässä asetuksessa tarkoitetuksi perittävän asuinpaikaksi vain yksi mainituista jäsenvaltioista.
- 2) Asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ellei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamasta tarkistuksesta muuta ilmene, liettualaiset notaarit eivät hoida lainkäyttötehtäviä, kun ne antavat kansallisen todistuksen perimysoikeudesta. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin määritettävä, toimivatko nämä notaarit oikeusviranomaisen valtuutuksella tai valvonnassa ja voidaanko heidät näin ollen luokitella samassa säännöksessä tarkoitetuiksi tuomioistuimiksi.
- 3) Asetuksen N:o 650/2012 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että jos ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että liettualaiset notaarit voidaan luokitella kyseisessä asetuksessa tarkoitetuiksi tuomioistuimiksi, heidän antamansa todistuksen perimysoikeudesta voidaan katsoa olevan tässä säännöksessä tarkoitettu päätös, joten sen antamiseksi nämä notaarit voivat soveltaa mainitun asetuksen II luvussa säädettyjä toimivaltasääntöjä.
- 4) Asetuksen N:o 650/2012 4 ja 59 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion notaari, jota ei ole luokiteltu kyseisessä asetuksessa tarkoitetuksi tuomioistuimeksi, voi mainitussa asetuksessa säädettyjä yleisiä toimivaltasääntöjä soveltamatta antaa kansallisia todistuksia perimysoikeudesta. Jos ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kyseiset todistukset täyttävät saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyt edellytykset, ja niitä voidaan siten pitää tässä säännöksessä tarkoitettuina virallisina asiakirjoina, ne saavat aikaan muissa jäsenvaltioissa oikeusvaikutukset, jotka asetuksen N:o 650/2012 59 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 1 kohdan perusteella kuuluvat virallisille asiakirjoille.
- 5) Asetuksen N:o 650/2012 4, 5, 7 ja 22 artiklaa sekä 83 artiklan 2 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että perittävän tahto ja hänen perillistensä välinen sopimus voivat johtaa siihen, että perintöasioissa toimivaltaiseksi tuomioistuimeksi ja perimyksen sovellettavaksi lainsäädännöksi määritetään muun jäsenvaltion kuin sen, joka perustuu kyseisessä asetuksessa säädettyihin kriteereihin, tuomioistuin ja lainsäädäntö.

⁽¹⁾ EUVL C 148, 29.4.2019.